

Växtskyddsbrev

2010-07-14

Nummer 19. Stritnymfer i potatis

Inflygning av stritar till potatisfälten följs med hjälp av fångstfällor i början av sommaren. Inflygningskulmen beräknades till första eller andra veckan i juni och bekämpning rekommenderades ca 7-10 dagar senare för att förhindra äggläggning (se även brev nr 10 och 12). I fält som inte bekämpades eller inte fick tillräcklig effekt är det dags att börja titta efter stritnymfer i slutet av juli. De unga stritnymferna är vinglösa och kryper omkring på undersidan av bladen där de suger växtsaft. Nymferna anses förorsaka större skada jämfört med de vuxna individer som flög in i juni. Är det lätt att hitta stritnymfer eller vuxna stritar i blasten är en bekämpning motiverad.

Preparat och dos: I första hand Mavrik 0,2 l/ha eller Sumi-Alpha 0,4 l/ha. Alternativt annan pyretroid eller Biscaya 0,3 l/ha eller Mospilan 0,25 kg/ha. Finns samtidigt löss i bestånden väljs med fördel Biscaya eller Mospilan. Biscaya och Mospilan får användas endast en gång per gröda och säsong.

Tänk på resistensrisken. Pyretroider som t ex Sumi-alpha bör användas högst 2 ggr per gröda och säsong.

Observera att i Prestigebetade fält krävs ingen behandling. I dessa fält har ingen nymfutveckling kunnat ske.

Nuläget för den aggressiva bladmögelstammen Blue 13, (D13)

Förra året informerade vi om en ny aggressiv stam av potatisbladmögel, kallad D13 eller Blue 13, som spred sig i vissa delar av Europa, speciellt i Storbritannien. Denna stam har på kort tid "tagit över" och dominerar bland bladmögelstammarna i Storbritannien. En oro skapades för att samma sak skulle hända i Sverige.

Undersökningar som gjorts i Sverige, Norge och Danmark visar dock att bladmöglet uppför sig annorlunda i Norden jämfört med t ex Storbritannien. Det nordiska bladmöglet har ungefär lika delar av parningstyp A1 och A2, till skillnad från bladmöglet i flera Europeiska länder, däribland Storbritannien, där parningstyp A2 dominerar. I Storbritannien dominerar parningstyp A2 eftersom stammen D 13 är av parningstyp A2.

I det nordiska bladmöglet finns inga dominerande stammar av bladmögel överhuvudtaget, utan här finns en stor variation i både stammar och stammarnas aggressivitet, vilket troligen gör det svårare för en viss stam att "ta över". I Sverige har SLU gjort inventeringar av bladmögelstammar under både 2008 och 2009 och ännu har ingen D 13 påträffats. Inte heller i de övriga Nordiska länderna har D 13 hittats.

Inom det svenska bladmöglet förekommer också aggressiva stammar, men eftersom ingen av dessa tycks få en dominant ställning, ger våra "normala" bladmögelstrategier ändå ett fullgott skydd mot sjukdomen, förutsatt att man anpassar behandlingsintervallen efter väderlek och tillväxtbetingelser.

Torrfläcksjuka, *Alternaria*, i potatis

Angreppen av torrfläcksjuka *Alternaria* är vanligtvis svaga i vårt område. Problemen är större i Sydsvetrike och särskilt i stärkelsepotatis. Eftersom svampen gynnas av varmt och torrt väder med omväxlande fuktiga perioder kan en viss vaksamhet vara aktuell. Vanligtvis börjar angreppen i körspåren. Angreppen uppträder framförallt i fält där grödan lider av näringsbrist, speciellt kvävebrist. Det är också vanligt att angrepp uppträder i fält där sjukdomen tidigare påträffats.

Bekämpningströskel: Riktvärde är begynnande angrepp på nedre tredjedelen av plantorna.

Preparat och dos

Amistar och Signum anses ha bäst effekt mot torrfläcksjuka. Amistar och Signum skall blandas med ett effektivt bladmögelpreparat, eftersom dessa preparat inte har någon effekt på bladmögel.

Även bladmögelpreparatet Electis har god effekt liksom Tanos. Även Tanos skall blandas med ett effektivt bladmögelpreparat eftersom bladmögeleffekten inte är tillfredsställande för preparatet. Mancozebhaltiga bladmögelpreparat ger ett grundskydd mot Alternaria. Eftersom flera bladmögelpreparat har en viss effekt mot torrfläcksjuka blir bekämpningen delvis beroende av vilken bladmögelstrategi som tillämpas under säsongen. Se även [Bekämpningsrekommendationer 2010](#).

Torrfläcksjuka, *Alternaria*, i potatis

Växtskyddscentralerna i Linköping / Uppsala